

Et flertal (udvalget med undtagelse af Fremskridtspartiets medlem) er opmærksomt på ministerens tilkendegivelser og opfordrer ministeren til at igangsætte en mere indgående og grundlæggende debat om folkeoplysningens formål, indholdsmæssige definition eller afgrænsning i god tid forud for lovens revision i folketingsåret 1999-2000.

I sammenhæng med behovet for denne debat ønsker flertallet tillige at fremhæve den mulige konkurrenceforvridning, som lovens initiativtagere udsættes for fra tilgrænsende lovområder. En grundlæggende debat om folkeoplysningens formål i det moderne samfund må derfor ikke blot tage sigte på en afgrænsning af folkeoplysningen over for private, kommercielle virksomheder, men også på afgrænsningen mellem folkeoplysningsaktiviteter og aktiviteter på f.eks. handelsskoler, tekniske skoler, VUC-centre og AMU-skoler.

Undervisningsministeren har over for udvalget gjort opmærksom på, at folkeoplysningsloven ikke hindrer etablering af lilleskoler for specielle målgrupper med tilbud specielt tilpasset denne målgruppe. Det er frit for initiativtagerne at vælge f.eks. tilrettelæggelsesform og emner. Loven skelner ikke mellem forskellige initiativtagere, hvorfor lilleskolerne skal være opmærksomme på, at der ikke gives specielle vilkår for den gruppe initiativtagere.

Undervisningsministeren har endvidere henledt udvalgets opmærksomhed på mulighederne efter lov om specialundervisning for voksne (kompenserende specialundervisning), som vedrører undervisning for personer med fysiske eller psykiske handicap, og som sigter mod at afhjælpe eller begrænse virkningerne af det pågældende handicap. For at sikre helheden i den undervisning, der gives efter denne lov, er der åbnet mulighed for, at amtsrådet kan beslutte at etablere særligt tilrettelagt undervisning for handicappede (hensyntagende specialundervisning) i tilknytning til den handicapkompenserende undervisning.

Herudover har undervisningsministeren over for udvalget tilkendegivet, at virksomhed for voksne, hvor det primære formål er af social karakter, ligger uden for kommunalbestyrelsens forpligtelser i henhold til folkeoplysningsloven og snarere antages at henhøre under anden lovgivning.

Undervisningsministeren har over for udvalget gjort opmærksom på, at lovforslaget forholder det offentlige tilskud til undervisning af personer med handicap.

Flertallet er opmærksomt på ministerens tilkendegivelser og finder, at udviklingen på området, herunder især lilleskolerne, må følges nøje i de kommende år for at afklare, om gældende lovgivning er tilstrækkelig.

Flertallet gør opmærksom på, at deltagelse i aktivitet ikke er betinget af bopæl i den kommune, i hvilken aktiviteten finder sted. På grund af de forskellige aktivitetstilskudsordninger er flertallet ligeledes opmærksom på, at det ikke er muligt at indføre regler om mellemkommunale betalinger på aktivitetsområdet svarende til undervisningsområdets regler. Man ønsker imidlertid at fremhæve, at i nogle kommuner oppebærer kredsene aktivitetstilskud for samtlige medlemmer uafhængigt af disses tilknytning til kommunen.

Loven angiver de overordnede rammer for området. Med lovforslaget er reglerne om folkeoplysningsudvalget søgt tilnærmet denne struktur for området, således at loven alene angiver de overordnede rammer for udvalget og den nærmere udfyldning heraf er overladt til den enkelte kommunalbestyrelse. Lokaletilskudsreglerne, der i vidt omfang fastholder og viderefører de fra fritidsundervisningsloven kendte hovedprincipper for lokaleanvisning og -tilskud, virker i forhold hertil detaljerede, hvorfor undervisningsministeren over for udvalget har tilkendegivet ønsket om efter lovens vedtagelse at nedsætte en arbejdsgruppe bestående af repræsentanter for områdets organisationer og de kommunale organisationer for at afdække hensigtsmæssigheden af lovens lokalebestemmelser og stille forslag til forenklede anvisnings- og tilskudsregler.

Flertallet har noteret sig, at flere henvendelser til udvalget og en række høringssvar fremhæver behovet for forenklede regler for tilskudsberegning på lovens hovedområde 1. Flertallet anerkender behovet for, at tilskudsberegning og -afregning i forhold til den enkelte kreds finder sted på det enklest mulige grundlag, så initiativtagere belastes mindst muligt administrativt og ingen af denne grund